

Rome werkt (zoo kunnen we het wel kort zeggen) in de breedte méér dan in de diepte: ze doopt spoedig en gemakkelijk, en vraagt vóór den Doop niet al te veel van heiden of Mohammedaan. Hij behoeft eigenlijk nog geen volledig Christen te zijn, om tot de kerk te worden toegelaten. Hij mag nog heel wat van zijn oude gebruiken en gewoonten bijhouden. Rome vertrouwt, dat dit alles wel in orde komt onder de beademing en invloed van de Kerk. Als de menschen maar eerst in de sfeer der heilige kerk gebracht zijn, en men ze daar maar bij en in houden kan, dan moet het alles vanzelf wel in hen groeien. De sacramenten doen hun werk wel, ook al beseft de nieuw-bekeerde er weinig of niets van. En voor de kracht van haar Kerk vreest Rome daarbij niet, want ze drijft toch, zooals gezegd, meer op haar toegewijde geestelijkheid dan op haar leken. Maar zoo heeft de Roomsche Kerk dan ook tijd, veel tijd, noodig, om haar kerk in de bevolking te zien bezinken. Ze overhaast dit zelf allerminst, maar laat het groeien onder de bedauwing der Kerk. Doch de ontwikkeling van een half-heiden half-Christen tot goed-Roomsch-Christen vraagt dan in den regel ook geslachten. En vóór dit proces zich had kunnen voltooien, werd de Roomsche Kerk verdreven door de Gereformeerde. Ze had geen tijd, om dieper wortel te schieten. Haar Christenen waren nog naam-Christenen.

Zoo is de Kerk in Indië in de 16de eeuw wel van eenige, maar niet van duurzame beteekenis geweest. Haar ontwikkeling werd afgebroken, en kwam in andere banen. A. R.

Ds Kersten over den Heer A. Janse.

De rubricist van „Op en Om Ons Erf” schrijft in „De Bazuin”:

„De Saambinder”, (kerkelijk orgaan van ds Kersten) die maar al te vaak eigen ernst pretendeert ten koste van den christennaam van anderen, schrijft deze week over den Heer A. Janse, hoofd der chr. school te Biggekerke, een terecht onder ons volk almeer erkend werker en denker van goed inzicht in het wezen en den dispgang van calvinistische belijdenis:

In de evangelen is Ingelse krachtadig overtuigd van schuld en zonde en werd hij verwardigd, zijne verlossing door het geloof in Christus te vinden. Hij beschrijft wat hem is ten deel gevallen zeer uitvoerig.

ontwikkelaar oordeel der verhanding. Dit zou het gepredestineerde verantwoordelijkheidsbesef afstompen. Dus zou het de predestinatie breken. Ook zou het te kort doen aan de majesteit van God, die in het Woord roept met „ernstige roeping”, en daarin elk verantwoordelijk stelt voor eigen doen en laten. Het ware overtreding, ook jegens de liefde Gods, die uit te roepen is in de verkondiging van de mogelijkheid van de bekeering. Christus' profetie, dacht gij, dat die voorspelling was? Toekomstvoorspelling? Neen, zij is de uitzending van Gods licht. En dit heeft Hij gedam; in Zijn masjaal heeft het licht zelfs de nieuwsgierigen gelokt; gelijk een wonderbare ster de magiërs lokte naar het vaste Woord. De profetie van Jezus Christus is nooit een zekere divinitie; nooit legt ze daarom iemand onder den suggestieven banvloek van volmaakte, eeuwige, gepredestineerde onvruchtbaarheid, zoolang de God van Christus niet heeft gezegd: uit hem worde geen vrucht meer in der eeuwigheid, en zoolang dit zeggen Gods niet opgenomen is geweest in de groote Rijksafkondigingen, die daar zijn in het openbare Rijksgericht. De profeteerende Christus plaatst ieder voor zichzelf, en vraagt hem zoo, wat hij nu doet met het Woord van Zijnen God.

En daarom zegt Christus niet aan het Sanhedrin, dat Gods Raad dit uur heeft uitgekozen, om het lichaam van den Menschenzoon, dien tempel van den Geest, te breken. De goede Herder ontleent den kwaden herders niet de kans van de bekeering, door bij voorbaat hen van de onmogelijkheid daarvan verzekering te doen bij God. Wel wéét de Christus, dat het Sanhedrin voor Hem, de vervulling van het ware Israël, zijn zal wat eens Assur was in de oogen van Jesaja: de roede, waarmede God slaat, de zaag, waarmede God Israëls boomen velt. Maar, dat het Sanhedrin den kwaden Assyriërs dienst aan den waren, grooten, eenigen Israëliet verrichten zal, dat wordt aan het Sanhedrin niet gepredikt als een fatum, waaraan het onderworpen ligt, opdat de Hooge Raad van Assur, gezeten op den stoel van David en van Mozes, niet zeggen zou: zijn wij gepredestineerd, om Assyriërs te zijn? komt, laat ons dan Assyriërs zijn. Zal het GODS schuld soms wezen, als „de zaag straks poelen gaat tegen dien, die ze trekt?” Zal het voor Christus' rekening komen, als in den oordeelsdag „de roede trotsch is, en zich beroemt, tegen dien, die er mee slaat?” (Jesaja 10:15). Neen, neen, dezen roem zal Christus het Sanhedrin niet gunnen; de theo-

Helaas! deze beschrijving heeft aanleiding gegeven tot de bitterste uitlatingen over het bevindelijk leven van Gods volk. Ik heb hier het oog op de brochure van dhr A. Janse over L. Ingelse. Dit hoofd der Christelijke school te Biggekerke voert bij voortduring een stouten strijd tegen de bevinding en voor het oppervlakkig geloof, waarvan onze dagen vol zijn. Het bevindelijk leven van Gods volk wordt gehaat en aan de knak gesteld, terwijl het gewaand aannemen van de zaligheid zonder ware bevinding van ellende als het echte en gezonde geloof wordt geprezen. Men is o zoo ruim in zijn bevindingen: „de poort is niet eng”, zoo durft men schrijven. Doch als het Gods ware volk geldt, dan is de poort niet alleen eng, maar zelfs gesloten. Dergelijke schrijvers moeten wel de oogen van honderden openen voor de misleiding, die onder Gereformeerde cachet algemeen plaats heeft.

Nu treft het wel heel bijzonder, dat dit moeis te lezen staat in „De Saambinder” van 28 Nov., en dat in „De School m. d. Bijbel” van precies denzelfden dag (duidelijk bewijs dus, dat dhr Janse nog niet heeft kunnen reageren op dit geschrift van „De Saambinder”) dezelfde „lichtvaardige neo-gereformeerde”, dit schrijft (men veroorloof mij een breed citaat):

Maar wee onzer, wanneer de HEERE Zijn aangezicht niet over ons ophelt, maar Zijn Gelaat voor ons verbergt en ons den rug toekent en ons laat wandelen in onze eigen wegen en ons overgeeft aan dien leugengeest, die het lezen der Heilige Schrift vruchteloos maakt. O wee, als de HEERE aan Zijn kerk komt wreken de wrake des Verbonds (Lev. 26:25). Dan komen we om — en onze kindertjes in de wieg en onze kinderen op de scholen en onze grootere jeugd — dan is het al verloren. Dan is het spreken van vrede tot Gods volk en hunne kinderen zoo in het algemeen, door God veroordeeld als valsche profetie en dan zal Hij Zijn hand doen zijn tegen de onderwijzers in de scholen, die zoo spraken van vrede tot kinderen van een vervloekt geslacht. Maar wanneer is dat dan aldus, dat de HEERE de „wrake des Verbonds” wreken zal?

Neen, niet als het volk des Verbonds door dwaling zal gezondigd hebben: (Num. 15:22-25) daar was verzoening voor. Daarvoor geldt de dagelijksche bede: Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.

En ook niet wanneer Gods volk gevallen is en tot den HEERE kermt als David in Psalm 51. Ook daar is de „bloedspreukeling met lysop” voor.

En ook niet als Gods volk is afgedwaald en ver van Gods wet leefde en nu onder de kastijgende hand des HEEREN voor de derde of vierde maal getuchtigd, eindelijk zich bekeert.

Maar dan zal de HEERE de wrake des Verbonds wreken aan Zijn volk en hunne kinderen als ze na de zoveelste maal (lees Lev. 26:14, 18, 21, 23) nog niet zullen hooren om in de wegen des HEEREN te wandelen, om Zijn verbond

dicee van den jongsten dag mag niet op Christus breken. Dies slaat Hij Zijn mantel toe, bedekt Zijn masjaal, legt geen randseilen uit, aan wie ze toch misbruiken, en houdt, — o groote genade, — en houdt ook dit bedorven college aan zijn wettigen naam. Hij zegt niet tot het Sanhedrin: „gij zijt gepredestineerd tot de groote, acute, tempelverwoesting”; doch Hij zegt enkel maar: „Ik houd U aan Uw taak: Uw roeping is een tempelwacht te zijn”. En Hij zegt niet tot Israëls uitgelezen ouden: „gij zijt toch Assyriërs, in slagorde tegen den Zoon gesteld in Gods groot heilal”, neen, Hij houdt hen bij hun naam en zegt dus enkel: „gij zijt Israël, daarom wil ik u zeggen, dat ik de Messias ben; en weet nu, wat gij met Hem doen wilt”. En zoo laat Christus de verantwoordelijkheid ten volle rusten op den Hoogen Raad. Hij gehoorzaamt den predestineerenden God in Zijn volstrekte zwijgen: want dit is beven voor den God, die in verkiezing is: God laten doen, laten doen, wat Gods is. Zoo dwingt Christus Zijn rechters, de verborgen dingen voor den Heere te laten en de geopenbaarde voor zich te nemen.

Daarom is het zwijgen van Christus tegenover het Sanhedrin een volmaakte openbaring van het recht. Neen, neen, Hij wordt niet graag het struikelblok, waarover zij gaan vallen. Een „onvoorzichtige” uitlating — hoe belachelijk is hier onze arme taal — één voorbarige exegese van den nog niet eens tekst-critisch vastgestelden masjaal, — en Jezus zou buiten Zijn ambt om het Sanhedrin de verdoemenis verkondigd hebben. Dat is te zeggen: Hij zou buiten Zijn ambt om een struikelblok geweest zijn op hun weg. Want over de volmaakte zekerheid van zijn eigen predestinatie tot verdoemenis, komt in de wereld niemand heen. Maar deze zekerheid geeft God dan ook aan niemand.

Nu is het Christus' majesteit geweest, dat Hij op den weg, dien alle menschen en alle duivelen met struikelblokken bezaaien, en dien zij met aanstoots-steenen plaveien, geen enkel struikelblok aan eenig mensch heeft in den weg gelegd. Christus heeft met geen enkelen aanstootsteen gespeeld. Hij heeft er niet één gelegd. Hij heeft genoeg gehad, meer dan genoeg, aan Zijn ontzaglijk ambt: gezet te zijn tot een val en tot een opstanding veler in Israël. Hij was zoo verzadigd van dat ambt, dat Hij geen enkel gezagig spel ermee gespeeld heeft in Zijn dagen van zonneschijn, noch een vermetel spel in los geworpen woorden, toen stieren en bokken op Hem aandronden.

te houden van hun kant. Als het is zooals in Jer. 6:29....

Dan zal er van geen vrede sprake zijn.

Maar dan juist is het de tijd der valsche profeten.

Dan spreken ze van „Vrede! vrede!” in de kerk en in de school — als God spreekt van „uitroeien”;

Als Hij in toorn over Jeruzalem spreekt: Ik zal van u uitroeien den rechtvaardige en den goddelooze (Ezech. 21:3) dan zeggen zij: Vrede voor Jeruzalem. Maar het is niet het woord der HEEREN, maar uit hun human hart, dat ieder „beste” wenscht.

Zouden zij ook niet?

Maar wanneer daar „kerkvolk” is — en wanneer daar een schoolbevolking is — die den HEERE niet vreezen en zich niet onttien om dingen die Gods toorn gaande maken schaanloos te bedrijven — en als daar dienaren in het ambt en onderwijzers zijn, die de zonde bij Gods volk en hunne kinderen niet haten, maar slechts gebruiken als welkome gelegenheid om „Evangelisch” te spreken en meenen, dat deze „zonde” gemakkelijk achter den rug geworpen kan worden in onze zoo van vergeetelheid — indien daar zulke toestanden zijn, dan mogen de valsche profeten het zich voor gezegd houden, dat de HEERE Zijn hand tegen hen stellen zal.

Maar wee dan ook dat „kerkvolk” en die „schoolklassen” en de kinderen van dat volk — want dan is er geen vrede te wachten, maar het zwaard.

En als dan Gods oordeelen komen over ons, dan komen ook de rechtvaardigen in grooten nood. Toen deze periode in Israël aanbrak werd Jesaja in stukken gezaagd, Jeremia huilde op de puinhooijen en werd in Egypte gesleengd, Ezechiël leed smartelijk om zijn volk. Daniël was „hovelings” bij Nebukadnezar, Baruch kon zijn levensideaal niet vinden (Jer. 45:5) en Ebed-Melech was in groote angst om zijn leven (Jer. 39:17).

Mocht toch de kerk — en ook de scholen — Gods Verbond heilig houden, daarin dat Gods volk — en hun kinderen — in de wegen des HEEREN leeren wandelen en de zonde in alken vorm haten en vlieden.

Er is in onzen tijd een sterke strooming, die de goddeloozen zalig spreekt — die den rechtvaardigen het oordeel predikt, waar de HEERE het niet doet — en den Dostojewski-mensch rechtvaardigt die het Verbond ontheiligt; terwijl God in Zijn Woord dezen vervloekt.

Wachten wij ons voor deze profeten die ijdelheid zijn. Zij zonden kerk en school rijp maken voor de „wrake des Verbonds”.

Wat dunkt U, is dit nu „licht” brood? Of „veronderstelde wedergeboorte”? Of iets anders van de gezegde „misleiding”?

Integendeel, hier is een ernst aan het woord, die juist aan het verbond, dat onverzwakt door den heer Janse gehandhaafd wordt (en wie hem kent,

gen, de „wilde beesten” van Jeruzalem. En dus heeft Hij gezweigen. Om straks te rechter tijd te spreken. Noch door Zijn spreken, noch door Zijn zwijgen; noch door een valschen uitleg, noch door een ontijdigen uitleg; noch door tekst en uitleg tegenover elkander te plaatsen, noch door tekst en uitleg uit elkaar te rukken, heeft de Heiland den steen gelegd. Hij was DE steen; en dit was Hem genoeg, het was Hem zwaarigheid genoeg. Hij heeft Zijn rechters recht gedaan.

En door hun recht te doen, heeft Hij hen ook geoordeeld: de masjaal kwam terecht.

Want de masjaal zegt nu tot hen: indien gij den tijd verklaren wilt uit den tijd, en Jezus' woorden wilt ontleiden, zonder die ze spreekt, „wandelt dan in de vlam van het vuur, dat gij ontstoken hebt”.

Want de masjaal is de groote list van den Profet van boven: hij laat de machteloosheid van alle rede-zonder-openbaring aan den lijve ons gevoelen; en wie dan de weldaad van die pijn nog niet gebruiken wil, door met zijn kranke onmedelwaden tot den Geneesmeester van zijn leven nu heen te gaan, die wordt overgelaten aan zichzelf. Alle masjaal roept tot den zachtmoedige, die er maar niet uit kan komen: „Wie is onder u den Heere vreezend? hoorend naar de stem van zijn knecht? die in duisternissen wandelt en geen lichtstraal ziet? — hij vertrouwde op den naam des Heeren en steunde op zijn God!” En zoo roept de masjaal den anderen kant uit, tot de lieden, die liever zich zelf handhaven, zelfs als ze in de netten van den masjaal gevangen liggen: „Ziet, gij allen, die een vuur doet branden en vlammen ontsteekt! wandelt in den gloed van uw vuur en in de vlammen, die gij ontstoken hebt! Van mijne hand geschiedt u dit; in smart zult gij nederliggen!”

En heden is dit laatste oordeel door den zwijgenden en verzwijgenden Christus over het Sanhedrin gekomen. Hij laat den masjaal liggen, waar men er mee wil wezen: in den vicieuze cirkel van een „wereldsche” rede, die weigert, van boven genezen te zijn. Want zaligheid zal alle om den masjaal geschreide tranen afwissen, alle vragen beantwoorden. Maar een onopgeloste masjaal is de aanvang van het oordeel.

En dit is het oordeel van den zwijgenden Christus over het Jodendom geweest. K. S.

(Slot volgt.)

*) Vertaling Dr. J. Ridderbos, Jesaja, II, Kampen, J. H. Kok, bl. 107, 108.

wis
var
ne
Sac
bes
doe
god
van
ont
god
weg
te
de
C
„De
an
gan
ken
hij
van
een
dit
nie
de
goc
en
w
O
fra
trek
leve
telg
van
hoe
H
van
hoe
„De
tot
Ik
sch
het
bes
telg
blan
gem
eers
te
toel
Jan
te l
taal
dare
sees
in
Chr
Her
sch
ben
van

Huize
HOE
AMSTERDAM

**TEH
OUDEN**
f 10
Disconlen

J. G. WIEL
Woonverma
Verma

Specialiteit
BOTER, ME
en FIJNE
Alle bestell
dig mogelijk
Melk onder
van Melkcon

Drogister
Ge
H. de Keijser
Tel
levert U alle
CALAN, ZIEP
SCHOON
Telefonis
direct uit

Mingaars' Wijn
Odestr. 19, b
Speciaal ad
Wijnen, voor
steed worde
voor 100 de
dean. Lever
partijen. Bes
zorgd.

wist dat al lang) de scherpe terechtwijzing ontleent van alle valsche gerusten in het verbond. De heer Janse begrijpt goed, wat de Kersten — redacteur van „De Saambinder” — zoo slecht verstaat, en wat de meeste beschuldigers van het z.g. Neo-Calvinisme evenmin doorzien, dat een verzakking van de verbondsgedachte aan de tucht over de kerk en aan den ernst van den eisch van zelfonderzoek den scherpsten angel ontleent, maar dat h a n d h a v i n g van de verbondsgedachte, juist in haar scherpsten vorm, de eenige weg is, om de hypocrieten in Gods huis scherp terecht te wijzen en te veroordeelen.

Maar die „enge poort” dan? En die bespotting van de „bevinding” van Gods volk dan?

Och, laat ik rondut mogen spreken: de schrijver in „De Saambinder” — ik stel de Kersten ervoor verantwoordelijk, al zou hij ook de schrijver niet zijn — begrijpt niet, dat het hier over een exegetische kwestie gaat, waarover de heer Janse, die tienmaal meer bliken geeft van trouw studeeren dan de Kersten, al heeft hij geen theologische school opgericht, rekenschap van gevoelen gegeven heeft. De K. moest als vader eener theologische school dat weten, en als christen dit vermelden. En de bevinding dan? Och, het is niet waar, wat „De Saambinder” zegt. Het omgekeerde is waar. „De Saambinder” praat maar al te vaak goed, wat de mensch „uit zijn hart” profeteert, en de heer Janse wil ook de bevinding onderworpen zien aan het Woord. En dat is geen frase, maar dat Woord zet hij om in een daad; hij trekt de lijn van zijn onderricht naar het concrete leven door. En dat is nu het groote verschil: de geestelijke leiding van „De Saambinder” weigert de tucht van het Woord over wat men eenmaal als „bevinding” heeft gekijkt; en de heer Janse zoekt er higgend naar.

Het laatste zinnetje van het bovengestelde citaat van dhr Janse raakt een vraagstuk aan, dat wel de heer Janse kan behandelen (ik heb het oog op den „Dostojevski-mensch”), maar waarover de Kersten tot nu toe niet getoond heeft te kunnen meespreken. Ik zeg dit niet, om den vader eener „theologische school” noodeloos onaangenaam te zijn, maar ik zeg het wel, om hem te doen gevoelen, dat hij anderen beschuldigt van „lichtvaardigheid”, anderen, wier geestelijke ernst zwaarder is, dan de leiding van zijn blad; en om zijn geweten de vraag voor te leggen, of hij om Christus’ wil nu niet verplicht is, eerst zelf te beantwoorden, en daarna zijn lezers te leeren beantwoorden, deze vraag: hoe het nu locht ter wereld mogelijk is, dat iemand als dhr Janse schrijven kan, wat in bovengestelde citaat te lezen staat. Begint de Kersten eens aan die zware taak, dan zal hij het minder gemakkelijk hebben dan nu, na hij, met vele anderen, die zich eveneens eens moesten herzien, het volk, het trage volk, in den dommel laat door het te suggereren, dat Christus’ Geest miskend wordt door wie voor Hem beven, dieper en ernstiger, dan uit het geschrift van hun verklagers voor anderen valt te bemerken. — Ik wees op dit treffend samenvallen van beide citaten, omdat het ons misleide volk

eens duidelijk demonstreeren kan, hoe weinig de klachten over neo-calvinistische lichtheid om het lijf hebben. Wie kan den ernst van het artikel van dhr Janse verlieten? Hij gevo een dieperen bestraffingsgrond, zoo hij hem weet. K. S.

Ik geloof, dat het hier aangegeven kwaad van oppervlakkige veroordeeling zonder kennis van zaken en vooral zonder wil tot waarheid, algemeen is, en heb er daarom geen bezwaar tegen, dit artikel hier door te geven.

K. S.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetaal te: Amersfoort (vac. P. A. den Boef); W. M. le Cointre te Bergen op Zoom en L. Oranje Czn te Laren (N.H.). West-Terschelling en Midland: T. v. Wieren, cand. te Kampen en I. de Wolff, cand. te Middelburg.

Beroepen te: Geldermalsen en Noordwijk-Binnen: H. R. Visser, cand. te Nijmegen. Genemuiden (O.), Opperdoes en Steen (Dr.): Chr. W. J. Teeuwen cand. te Leiden. Oost en West Souburg: E. de Jong te Bellingwolde. Serooskerke (W): W. F. M. Lindeboom cand. hulppred. te Amsterdam-Noord.

Aangenomen naar: Renswijk bij Gouda: P. Warmenhoven cand. te Leiden.

Bedankt voor: Harlingen: A. Wijnmaars te Rodum.

Afscheid van: Onstwedde: P. v. d. Stuis, Tekst Matth. 13 : 18-23.

Candidaten (tot den 11 Dienst). De heer M. den Hoer, hulppred. der Geref. Kerk te Haarlem, verzoekt mee te doen dat hij binnenkort zijn arbeid aldaar hoopt te beëindigen en thans gaarne een eventueel beroep in overweging zal nemen. Zijn adres is: Hazepatersdijk 12, Haarlem.

Peremptoir examen. Door de classes Klundert der Geref. Kerken is na peremptoir examen toegelaten tot den Dienst des Woords en der Sacramenten, de heer M. P. Foringa, beroepen predikant te Moerdijk.

De heer D. J. de Vries, Theol. cand. te Ermelo, beroepen predikant bij de Geref. Kerk van Schoonduin, is door de Classis Axel met goed gevolg peremptoir geëxamineerd en toegelaten tot de bediening des Woords en der Sacramenten.

Kerkgehouwen. Te Oostwold (Oldambt) zal door de Geref. Kerk een nieuwe en grotere kerk gebouwd worden.

Dr H. Beets, Zendingen-director van de Geref. Kerken in

Amerika, die een reis heeft gemaakt naar de Zendingen in China en thans zich op Java bevindt, hoopt, naar de „Stand.” meldt, begin Maart in Nederland te zijn.

In Nederland zal Dr. Beets tijdelijk verblijf houden ten huize van Dr. van Lankhuizen te Zierikzee.

De H. Strating.

De H. Strating, te Den Haag (Hoeftende 943), die in de Geref. Kerken thans buiten vaste bediening is, verzoekt te willen mededeelen, dat hij bij die Kerken gaarne een beroep aanvaardt en zich nog steeds beschikbaar stelt ter vervulling van predikbeurten.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Tweetaal te: Rotterdam-Centrum: P. J. de Bruijn te Voerendaal en S. v. d. Molen te Lisse.

Aangenomen naar: Groningen (2e beroep): J. Jongeleen te Hiltsum.

GEREF. GEMEENTEN.

Tweetaal te: Nieuwerkerk a. d. IJssel: J. Fraanje te Barmveld en J. D. Barth te Vlaardingen.

Bedankt voor: Werkendam: R. Kok te Gouda.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Drietaal te: Kampen (vac. P. J. Steenboek): D. J. v. d. Graaf te Ede, W. L. Mulder te Voorthuizen en A. P. P. Pop te Vaassen. Rotterdam (18e pred. pl.): S. H. J. Voors te Zierikzee, A. Keers te Beekens en P. Postma te Haarlem.

Beroepen te: Linxperle: J. S. Stoenhuizen te Made (N.Br.). Haarlem (vac. L. J. v. Lennwen): W. A. Zeijder te Dedemsvaart.

Kortenhoef: J. Bakker cand. te Benschop. Minnertaga: Th. Hettlinga te Dantumawoude. Naarden (vac. F. W. Drijver): J. J. Thomson te Varsseveld. Schiedamschen (vac. J. P. Röth): J. de Jong te Spijk (Gr.). Woltersum (Gr. toez.): Joh. Aalbers te Waperveen. IJmuiden (vac. H. J. Dijkmeester): Dr. G. P. v. Hoorzon te Alblasland.

Aangenomen naar: Boxtmeer: J. G. H. v. Hoogstraten cand. te Noordwijka. Zee. Kats (Z.): M. Hansen cand. te Utrecht.

Bedankt voor: Gotingarij: O. Huistra cand. te Scharnegoutum. Iersko: P. Hofstede te Noordwijkerhout. Maasdam-Cijlaarshoek: O. Huistra cand. te Scharnegoutum. Nijmegen (vac. W. C. Posthumus Meyjes): J. H. Binkink te Rheden.

St. Annaand: J. Bakker cand. te Benschop. Wyckel: C. Kroon te Woudsend.

Intrede te: Waasenaar: Prof. Dr. J. H. Slotemaker de Brujne, Tekst Matth. 5 : 14 en Joh. 3 : 12.

Afscheid van: Amsterdam: L. Eder, Tekst 2 Cor. 12 : 8. Joure: Tj. Jonker, Tekst Hand. 30 : 32.

Overleden: 6 Januari: C. Th. Cramer van Baumgarten, Ent.-pred. te Hoorn 75 jaar.

Volgende week verschijnt

JAARBOEK TEN DIENSTE VAN DE Geref. KERKEN IN NEDERLAND

1930

Uitgevers: Oosterbaan & Le Cointre, Goes

Huize Eben-Haëzer

HOOFDWEG 38-42
AMSTERDAM — TEL. 83642

TEHUIS VOOR
OUDEN VAN DAGEN

f10.50 per week
Diaconien f40.— per maand

J. G. WIELAARD, Den Haag

Woonwernstraat No. 57, hoek
Vermaerstraat, Tel. 35023.

Specialiteit is te kwaliteit ROOM-
BOUTER, MELK, KAAS en EIEREN
en FINE VLEESCHWAREN.

Alle bestellingen worden zoo spoed-
ig mogelijk aan huis bezorgd.
Melk onder voortdurende controle
van Melkcontrole-Bureau, Den Haag

Drogisterij H. KLOOSTER

Gesipl. Drogist
H. de Kijzerplein, 32, Amsterdam

Telefoon 20176

levert U alle DROGERIJEN, CHEMI-
CALIEN, ZIEKENVERPLEGINGS- EN
SCHOONMAAK-ARTIKELN.

Telefonische orders kunnen
direct uitgevoerd worden.

Mingaars' Wijn- en Bierhandel, B'dam

Odastr. 19, bij Bloemhof, Tel. 53257

Speciaal adres voor v. d. Hof's
Wijnen, voor elke 25 cts. die be-
steed worden; krijgt men 1 bon, voor 100 dezer bons f1.8. Wijn ca-
deau. Levering voor Brulloften en
partijen. Bestelling gratis thuisbe-
zorgd.

Voor een goede

Kerkelijke Administratie

gebruike men ons

KAARTSYSTEEM

en (of) onze REGISTERS tot het inschrijven van

Doopleden, Lidmaten in vollen rechte

en Huwelijksbevestigingen

(in ledere dikte verkrijgbaar)

Proefvellen en -kaarten op aanvraag ter inzage

Verder zijn bij ons verkrijgbaar:

Attestatiën voor Doopleden

" " Lidmaten in vollen rechte

Berichtkaarten verhuizing leden

Berichtkaarten Catechisatie-verzuim

Credentiebrieven

Beroepingsbrieven met Salarieregeling

Briefjes voor voorlezer en organist

Preekverzoek-kaarten (dubbele briefkaarten)

Preekboekjes (24 bladz.)

Absentielijsten

Beknopte Kerkelijke Boekhouding

Beknopte Diaconale Boekhouding

Verpakkingspapiertjes voor rolletjes centes,

dubbeltjes, enz. — Gemakkelijk en goedkoop

Goes OOSTERBAAN & LE COINTRE

VOOR DE JONGELINGSVEREENIGING

Het Vereenigingsleven

in de 50e eeuw

tweede druk

SAMENSpraak VOOR 12 PERS.
Prijs f0.30 - per 12 exx. f3.—

Verkrijgbaar bij den boek-
handel en bij de uitgevers
Oosterbaan & Le Cointre - Goes

FILMO

'S WERELDS HOOGSTE

KWALITEIT OPNAME KINO

FOTO - SCHAAPE & Co.

SPUI 8 - AMSTERDAM

Electr. Drakkerij en Boekbinderij

JOH. S. KILIAN

Sohagerlaan 7, AMSTERDAM

DRUKT en BINDT

ALLES.

Vraagt eens prijs!

H. DE VRIND

Azaleastraat 40, Telef. 38929

DEN HAAG

Behanger - Stoffeerder

Beddenmaker - Meubilerij

Sigarenmagazijn

F. B. SCHUT

N. Spiegelstr. 67, hoek Prinsengracht

AMSTERDAM

Telefoon 48826

Beleefd aanbevelend.

J. P. H. REESER

Technisch Bureau voor

Timmer-, Metsel- en

Loodgieterswerken —

Jacob v. d. Doesstraat 107-117

Telefoon 34626

DEN HAAG

Verschenen:

Veertien eenvoudige Oefeningen

nagelaten door

A. PUNT

in leven Oefenaar bij de Gereformeerde Kerken,

met een woord ter inleiding van

Prof. Dr F. W. GROSHEIDE.

Uitgegeven ten voordeele van de V. U.

Met portret van den schrijver.

192 bladz. — f1.25.

Verkrijgbaar bij den Boekhandel en bij de Uitgevers

OOSTERBAAN & LE COINTRE - GOES